

tej, Ivan Stefanov i Miljenko Grozdanić. Nada Siriščević glasovno je nepodesna za pretešku ulogu Kraljeve noći, dok bi se za tri Kraljičine dame (Kirinčić-Marić-Podolsak) i Paminu Branke Beretovac moglo reći da su bile pomalo žrtve nesolidnih priprema i nenaviknutosti na mocartovski način pjevanja.

Siniša Hrestak

Uspješan nastup mlađih Dubrovačkih glazbenika u Splitu

Koncert učenika Muzičke škole »Luka Sorkočević« iz Dubrovniku za obnovu splitskog kazališta

Muzička škola »Luka Sorkočević« iz Dubrovnika već godinama postiže značajne rezultate u odgoju mlađih glazbenika, pa se s pravom svrstava među najbolje glazbene škole u Hrvatskoj. S vrijednostima i uspjesima te škole mogli smo se upoznati i na koncertu njezinih učenika, što je u srijedu, 10. travnja održan u Splitu, a priređen je u korist obnove splitskog kazališta.

Unešto poduzećem programu, te smo večeri čuli djela E. F. dall'Abacca, Th. Albinonija, V. Berdovića, M. de Falle, J. Gotovca, F. Mendelssohna, M. Miletića, N. Paganinija, B. Papandopula, G. B. Pergolesija, C. Saint-Saënsa, A. Scarlatti, A. Vivaldi i D. Zipolija u izvođenju flautista Snežane Čebo, Jaka Kakarigija, Marije Padovan, Zorana Prorečića, Biserke Radović, Nade Sarić i Adnana Zubčevića; klarinetista Eduarda Marčića; guslača Lovrenca Jakičevića; čelistkinje Ane Zanini; gitarista Ante Skaramuce; glasovirača Vesne Cicović, Frane Krasovca, Radovana Stanića i Irene Sulić; pjevačice Miljenke Galasse i Elizabete Radović, te školskog orkestra.

Dok su u prvom dijelu koncerta, nešto manje uspješnom, odnosno ne toliko privlačnom, prevladavale solističke točke, od kojih su najistaknutije bile one, u kojima su nastupili Frane Krasovac i Lovrenco Jakičević, u drugom dijelu školski orkestar, pod sigurnim vodstvom dirigenta prof. Giorgija Cavalierija, ostvario je nekoliko vrlo finih i impresivnih izvedaba skladbe dall'Abacca, Albinonija, Pergolesija, Scarlatti, Viveldija i Zipolija, prikazavši pritom dobru uigranost i smisao za disciplinirano skupno muziciranje.

Demonstrirajući splitskim nastupom i rad svojih profesora — I. Brangjolice, S. Brčića, P. Cavalierija, A. Drazila, Ž. Grega, R. Jordanović, M. Padovan i S. Veselinovića — koji su nesumnjivo zasluzni za uspjehe, što ih ta škola stalno postiže, mlađi dubrovački glazbenici ujedno su pokazali da se među njima kriju i budući umjetnici, koji će u glazbenom životu njihova grada (a i ne samo u njemu) zauzeti istaknuto mjesto.

Posebno treba naglasiti da je koncert dubrovačkih glazbenika priređen u organizaciji splitske Muzičke škole »Josip Hatze«, koja je u Dubrovniku uzvratno gostovala u svibnju ove godine. Svišto je i napominjati koliko su ta gostovanja i suradnja potrebna i korisna. Treba samo poželjeti da takve akcije ne budu tek povremene.

Ivan Bošković

Anđelko Klobučar:

»MISA ZA MJESOVITI ZBOR I ORGULJE«

Partitura: 20 ND

Dionica: 4 ND

Narudžba: HKD Sv. Cirila i Metoda, Trg kralja Tomislava, 21, 41000 Zagreb, ili Institut za crkvenu glazbu, Kaptol 29, 41000 Zagreb

Zagrebačka filharmonija u dvorani »V. LISINSKOG«

Pola godine u kulturnom životu jednoga grada nije mnogo. Ali, ponekad se u pola godine može dogoditi toliko toga, da to novo u izvjesnoj mjeri zasjeni zbijanja čak i nekoliko godina unazad. U Zagrebu je to »novo« ostvareno otvaranjem velike koncertne dvorane. To otvaranje razbudiло već napolna uspavane glazbene duhove. Počelo se o glazbi više govoriti, pisati, zvati ljudje »poslušajte to i to« ili »gostovat će taj i taj« i slično. Sjedamo se poluprazne dvorane »Istra« sa tristo, četiristo posjetilaca, a često i manje, u kojoj smo se mnogo put pomalo s tugom pitali: a gdje je publika? Stoga danas radosno promatramo onih tisuću petsto, pa i skoro dvije tisuće ljudi čiji žamor ispunja hodnike nove dvorane u vrijeme pauze ili prilikom izvedbe sjede u udobnim neškripitavim stolicama i pažljivo prate neko djelo. Čak i polupuna (ili ako hoćete poluprazna) nova koncertna dvorana okuplja daleko veći broj slušalaca, te na tom planu možemo ustanoviti ogroman napredak.

Također možemo ustanoviti da se i broj glazbenih priredaba u Zagrebu naglo povećao. Vrlo često se događa da su u nekom danu organizirana čak tri, pa i četiri koncerta u raznim dijelovima grada. Ta činjenica onemogućava sistematsko praćenje svih nastupa, ali raduje svakog ljubitelja glazbene umjetnosti. Zato će se i autor ovog članka osvrnuti samo na neke zanimljive događaje iz glazbenog života, bez pretenzije da izbor tih zbijanja smatra najboljim i jedinim.

Po svemu sudeći izgleda da je u spomenutom razdoblju najveći uspjeh ostvarila Zagrebačka filharmonija. Ulazeći u novu koncertnu dvoranu, ova institucija pobrinula se da za ovu polusezonu na sve koncerте stavi dovoljno atraktivna djela i pozove mnoge međunarodno priznate umjetnike koji će privući slušatelje, čak i one koji do sada nisu redovno išli na glazbene priredbe. Rezultat nije izostao. Skoro svaki mjesto u novoj dvorani bila su rasprodana već u pretplati, te se za neke koncerete ulaznice nisu ni našle u slobodnoj prodaji. Zato upravi Filharmonije treba izreći najveća priznanja, jer je našla put i način da osigura publiku, ali i da očekivanja publike u potpunosti ostvari.

Na programu prvih koncerata (20. i 21. siječnja) našle su se I. i IX simfonija Ludwiga van Beethovena. Pod vodstvom maestra Lovre Matačića ostvarena je izvrsna izvedba, a interes za ta djela bio je toliki, da se s pravom mogla očekivati još jedna izvedba u nekom skromnijem terminu. Prilično ujednačen kvartet solista (sopranička Božena Ruk-Fočić, altistica Božena Glavakova, tenorist Zvonimir Knetić i basist Franjo Petrušanec) dopunio izvanredne dojmone koji su se u slušaocima javili tijekom izvođenja prethodnih stava. Dovoljna zvučnost zbora postignuta je ujedinjavnjem zborova RTV Zagreb i HNK.

Jedva mjesec dana kasnije Filharmonija je predviđala još jedno veliko djelo Beethovena, njegovu *Mis-su solemnis*. Dirigirao je Milan Horvat. Akademski zbor »Branko Krsmanović« iz Beograda lijepe je ostvario svoj zadatak i svježinom glasova oduševio prisutne, iako se osjećalo da bi s još dvadesetak pjevača više zvukovni dojam bio u ovoj dvorani daleko povoljniji. Kvartet solista: izvanredna sopranistica Ljiljana Molnar-Talajić, zatim mezzosopranistica Biserka Cvejić, tenorist Mitja Gregorač i te večeri odličan basist Franjo Petrušanec također je svoje dionice izvodio na zamjernoj umjetničkoj visini. Dikcija zbora bila je dobra, a pjevanje pojedinih muzičkih fraza vrlo muzikalno. Kao jednu posebnost ovog koncerta treba spomenuti da je odlomak »Et vitam venturi« koji se inače izvodi punim glasom, snažno i forte, ovaj put započet tijekom i suzdržljivo i tek kasnije se postepeno stiglo do kulminacije pune zanosa. Takva interpretacija mi se daleko logičnija od one prethodno spomenute.

15. ožujka filharmonija je koncertno izvela I i II čin Wagnerove glazbene drame »Walküre« pod ravnanjem Lovre Matačića. Taj koncert je nesumnjivo jedan od vrhunaca cijelokupne ovogodišnje glazbene sezone. Zato to su, osim dirigenta, svakako najzaslužniji solisti: sopranistica Eszter Kovacz u ulozi Brünhilde, i basist Tomislav Neralić kao Wotan. No ni ostali solisti (tenorist Hermin Esser kao Siegmund, sopraničica Božena Ruk-Fočić kao Sieglinde i Franjo Petrušanec u ulozi Hundinga), nisu mnogo zaostajali za njima u izvođenju prilično teških vokalnih dionica ove opere, koje zahtijevaju krajnju umnu usredotočenost i velik tehnički napor od pjevača. Vrlo je ujednačen bio i oktet kojeg su sačinjavale: Elena Hristova, Branka Beretovac, Veselinka Ančevska, Gordana Marić, Blaženka Milić, Dubravka Zubović, Jasna Podolšak te Nina Čangalović. Isto bi se moglo reći i za orkestar, koji je dobro ostvario svoj zadatok. Čak ni kornisti, koji u ovom djelu imaju prilično posla, nisu toliko grijeliši kao inače. Da je koncert zaista bio uspješan pokazao je i dugotrajan aplauz publike svim izvođačima, a posebno dirigentu.

Na koncertu Filharmonije održanom u četvrtak, 9. svibnja Zagrebačka publika imala je priliku čuti odličnog sovjetskog glasovirača Aleksandra Slobodjanika, koji je interpretirajući »Treći klavirski koncert« Sergeja Prokofjeva pokazao da je zaista dostojan svjetske reputacije koju uživa. Tehnička savršenost zvuka te izvanredno muzikalno ostvarivanje i najsitnijih pojedinosti svakako su dovoljni da mu ukažemo najviše priznanje. Dirigent je bio Mladen Bašić, koji je te večeri vodio izvedbe Papandopulove skladbe »Homage a Bach« te »Četvrte simfonije« Petra Iljiča Čajkovskog.

Popularna »Simfonijeta« Leoša Janačeka i njegova poznata »Glagolska misa« također su izazvale priličan interes kod slušalaca. Izvrsno uvježban Hor umjetničkog ansambla JNA dobro je ostvario svoj zadatok, a također i solisti: Đurđevka Čakarević, Dragoslava Nikolić-Tanasković, Ivo Židek, Franjo Petrušanec i Ferdinand Klinda kao orguljaš. Koncertom je ravnao Lovro Matačić.

Izvedba Oratorija, »Vespro della beata Vergine Claudio Monteverdi« (5. lipnja) drugi je vrhunac ove koncertne sezone. Umjetnički voda Zagrebačke Filharmonije Lovro Matačić za ovu je priliku također skupio niz vrsnih solo pjevača. Sudjelovali su: sopraničica Eva Andor i Adrienne Csengery, mezzosopranistica Đurđevka Čakarević, tenoristi Werner Kren i Josip Novosel, basisti Franjo Petrušanec i Ante Mijač. Umjesto »ukočene« oratorijske izvedbe, ovom je prilikom prilično došla do izražaja mogućnost slobodnijeg iskorištavanja dvorane. Solisti nisu pjevali stojeći neprekidno uz orkestar, već su pojedine odlomke izvodili nalazeći se na raznim balkonima smještenima unutar dvorane. Tako je stvorena vrlo osebujna »šetnja zvukova«, koja je prilično doprinjela prijeljivosti ovog starog, ali vrlo poetičnog djela.

Posljednji koncert Zagrebačke Filharmonije u ovoj sezoni održan je u ponедjeljak, 24. lipnja. Dirigirao je Stjepan Šulek. I ako smo u Zagrebu u nekoliko navrata imali mogućnosti čuti poneku simfoniju Luke Sorkočevića (u Šulekovoj obradi) kakvoča izvedbe na tom koncertu premašila je mnoga očekivanja. Šulek je ostvario vrlo preciznu i toliko ljupek interpretaciju dviju Sorkočevićevih simfonija (IV i V) koju će ljuditelji stare muzike vrlo dugo pamtititi. No, najveća zanimljivost te večeri bila je praizvedba tek dovršenog »Koncerta za orgulje« Stjepana Šuleka. Stara izreka, da orgulje, kraljicu svih glazbala nije preporučljivo spajati s drugim zvukovima bogatunom, tj. sa simfonijskim orkestrom, nikako se ne može odnositi na ovo djelo. U njemu su orgulje bile jedne od mnogih glazbala unutar orkestra, a zvukovne boje orkestra bile su samo neki od mnogih registara orgulja. Smjenjivanje solista i pojedinih skupina orkestara bi-

lo je ponekad tako reći jedva primjetljivo, toliko su se savršeno stapale upotrebljene boje orkestarnih glazbala s registrima orgulja. Već s prvih nekoliko taktova uvoda Šulek je u potpunosti uspio zaokupiti pažnju slušalaca, a čarobna ljepota drugog stavka toliko je da ga već sad bez mnogo diskusije možemo uvrstiti u antologiju najpoetičnijih glazbenih ostvarenja naših skladatelja. Autor je i ovaj puta dokazao svoje veliko kompoziciono majstorstvo, a poruka tog djela, da se već jednom stane s razaranjem, s rušenjem svega što oplemenjuje čovjeka, u skladu je s dosadašnjim umjetničkim nastojanjima Stjepana Šuleka. Na kraju dodajmo, da oscilacije — očito namjerno — između baroknog i suvremenog načina izražavanja uopće ne smetaju prilikom slušanja te da će to djelo vjerojatno vrlo brzo postati prilično popularno među orguljašima. Spomenuti treba i izvrsnu izvedbu solističke dionice koja je bila povjerena Angelku Klobučaru. Ovo zanimljivo veće završeno je »Poetičnom simfonijom« Čajkovskoga. Poput prethodnih djela, i ovo je izvedeno s jednakim žarom i potetom.

N. Durko

Glazbeni život u Rijeci u sezoni 1973/74.

Na početku riječkog koncertnog života održana su dva zatvorena koncerta namijenjena posjetiteljima dvaju znanstvenih kongresa koji su se održavali u Opatiji. Bili su to: Koncert Stjepana Radića i Koncert Zagrebačkog kvarteta.

20. rujna Stjepan Radić — glasovir (Zagreb) održao je u dvorani Pomorskog i povjesnog muzeja koncertno veče na kojem je izvodio djela J.S. Bacha. Koncert je održan pred prepunom dvoranom i s velikim uspjehom.

2. listopada Zagrebački kvartet (J. Klima, I. Kušmić, A. Živković i J. Stojanović) uz sudjelovanje Eve Novšak-Houška-mezzosopran priredili su za Kongres anestesiologa koncertno veče s djelima: J. Tkalić: »Gudački kvartet«, J. Slavenski »Pjesme moje majke«, K. Odak »Rondeau«, V. Ruždak »Pet međimurskih pjesama«.

11. Listopada počele su redovne koncertne priredbe, a kao prva bio je Komorni koncert s djelima Zorana Juranića, mладог riječkog stvaraoca, koji sada živi i djeluje u Zagrebu. U drugom dijelu koncerta bile su i dvije njegove praizvedbe: »Sonata za violinu i solo« i »Klavirski kvartet«.

18. listopada u dvorani Muzeja nastupila je mlađa riječka umjetnica Nina Kraljić (glasovir). Na rasporedu su bili: Mozart, Beethoven, Janez Matičić, Debussy i Chopin.

31. listopada — 4. studenog održana je u Opatiji jubillarna X. Jugoslavenska muzička tribina na kojoj su sudjelovali: Simfonijski orkestar RTV Ljubljana, Zagrebački kvartet, Srpski gudački kvartet-Beograd, Ansambl »Sv. Sofija« — Skopje, Beogradski trio, Novosadski kamerni orkestar, Ansambl »Momus« — Sarajevo, Ansambl »Slavko Oster« — Ljubljana, Zagrebački klavirski trio, Zagrebački duhački kvintet, Zbor RTV Beograd, Slovenska filharmonija, Synthi-Beograd, Beogradska filharmonija, te niz solista i malih nenaslovljениh komornih sastava uz nekoliko koncerta s magnetofonske vrpce. Uz klubске priredbe i rasprave MTT bila je opet presjek i smotra suvremenog stvaralaštva u Hrvatskoj i Jugoslaviji, pa je donijela nekoliko uspješnih ostvarenja koja će se uklopiti u novo strujanje u naše glazbene stvarnosti.